

DECIZIA nr. 442/2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul **.X.**,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov, cu adresa nr. X/2017 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017, completata cu adresa nr. X/2017 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017, asupra contestatiei formulata de contribuabilul **.X. CNP - x** cu domiciliul in x, prin avocat .Y. in baza imputernicirii avocatale nr. X/2017.

Obiectul contestatiei inregistrata la registratura organului fiscal sub nr. x/2017, completata cu adresa inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017 il constituie urmatoarele titluri de creanta, in suma totala de **x lei**, reprezentand accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, astfel:

- Decizia nr. x/2009 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2009 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2009 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2009 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2013 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2014 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2016 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei.

Având în vedere dispozițiile art. 268 alin.(1), art. 269, art. 270 alin.(1), 272 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul de solutionare a contestațiilor 1 este investită să soluționeze contestația formulată de domnul **.X.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P Bucuresti - A.J.F.P. Ilfov sub nr. x/2017 domnul **.X.** a formulat contestatie impotriva urmatoarelor decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2013;
- nr. x/2014;
- nr. x/2016,

aducand in sustinerea contestatiei urmatoarele argumente:

- In ceea ce priveste deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii din x/2009 in suma totala de x lei, acestea sunt nelegale si nu pot fi opozabile contestatarului atat timp cat nu exista dovada ca i-au fost comunicate, invocand in acest sens art. 44 si art. 45 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala;

- Pentru creantele fiscale accesorii nascute in 20.08.2009, termenul de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale s-a implinit la 01.01.2015, data pana la care nu a fost comunicata nicio decizie privind obligatii de plata accesorii din 20.08.2009;

- Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligatiei stabilite in sarcina contribuabilului prin actul administrativ fiscal, daca acest act nu a fost comunicat contribuabilului potrivit legii;

- In privinta deciziilor privind obligatiile fiscale principale-decizii de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit aferente anilor 2008-2009, nu exista dovada comunicarii acestora in conditiile legii;

- Cat priveste deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii din 2013, 2014 si 2016 in suma totala de x lei, acestea sunt nelegale si nu pot fi opozabile contestatarului, avand in vedere ca au ca baza de calcul Decizii de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit aferente anilor 2008-2009, pentru care nu exista dovada comunicarii acestora potrivit art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala;

- Pana la data de 01.01.2015 nu exista dovada ca au fost comunicate Decizii de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit aferente anilor 2008-2009 si nici dovada ca au fost comunicate Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii din x/2013, x/2014 si x/2016;

- Pentru Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit din x/2010, ce sta la baza calculului de accesorii cuprinse in Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii din x/2013, x/2014 si x/2016 a intervenit prescriptia dreptului de a cere executarea silita a obligatiilor;

In concluzie, contribuabilul solicita admiterea contestatiei pentru accesorii in suma de x lei si desfiintarea totala a deciziilor contestate.

II. Prin urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2013;
- nr. x/2014;
- nr. x/2016,

Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a stabilit in sarcina domnului .X. accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei, reprezentand accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

1. Referitor la accesoriile aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabilul datoreaza accesorii reprezentand impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in conditiile in care pentru obligatiile fiscale accesorii nu au fost depuse documente ce fac dovada elementelor care au condus la intreruperea/suspendarea cursului prescriptiei.

In fapt, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a emis Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii, dupa cum urmeaza:

- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2013;
- nr. x/2014;
- nr. x/2016,

prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei.

Accesoriile au fost calculate pentru perioadele 18.03.2008-31.12.2008, 31.12.2012-31.12.2014 si 01.01.2016-11.05.2016 asupra impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, suma de plata fiind individualizata prin documentele nr. x/2008, nr. x/2009, nr. x/2010, nr. x/2011 si nr. x/2012.

Contribuabilul .X. invoca prescriptia debitelor stabilite in sarcina sa, intrucat documentele care au stat la baza stabilirii acestora nu i-au fost comunicate.

In drept, potrivit art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 119 Dispozitii generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. art. 142 alin. (6).”

“Art. 120 Dobânzi

(1). Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.”

“Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(...)

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata.

Accesoriile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Potrivit **art. 231** "Dispozitii privind termenele" din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga".

In ceea ce priveste cauzele de intrerupere si suspendare a termenului de prescriptie care a inceput sa curga sub imperiul legii vechi si se calculeaza potrivit normelor in vigoare la acea data, se retine faptul ca in aplicarea art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, a fost emisa Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.754/2008, care la pct.1 precizeaza:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand acestea au inceput sa curga. Intreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie se supun/supune normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs".

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii. Conform acestor dispozitii, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand s-a nascut dreptul organului fiscal la actiune, astfel incat cauzele de intrerupere si/sau suspendare pot fi atat cele prevazute de legea veche, cat si cele prevazute de noua lege, pentru termenele care au inceput sa curga sub imperiul legii vechi.

Dispozitiile legale anterior citate sunt aplicabile si in ceea ce priveste obligatiile fiscale accesorii in baza principiului de drept accessorium sequitur principalem, astfel ca acestea nu mai pot fi stabilite dupa implinirea termenelor de prescriptie la executare pentru debitele principale, avand in vedere si prevederile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva,

conform carora "odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii".

De asemenea, in ceea ce priveste efectul cauzelor de intrerupere a cursului prescriptiei, **art. 17** din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat prevede in mod expres urmatoarele:

"Intreruperea sterge prescriptia inceputa inainte de a se ivit imprejurarea care a intrerupt-o.

Dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie".

De la data de 1 ianuarie 2004, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

"Art. 131 - (1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.

"Art. 132 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii; [...]".

"Art. 133 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silite, a unui act de executare silita; [...]".

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 43 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in vigoare la data emiterii deciziilor de impunere privind platile anticipate:

"Art. 43-(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

(3) În cazul în care se constată lipsa contribuabilului sau a oricărei persoane îndreptățite să primească actul administrativ fiscal de la domiciliul fiscal al acestuia sau refuzul de a primi actul administrativ fiscal, comunicarea se face prin publicarea unui anunț într-un cotidian național de largă circulație și/sau într-un cotidian local ori în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în care se menționează că a fost emis actul pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se consideră comunicat în a cincea zi de la data publicării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător."

Aplicand toate aceste dispozitii legale la speta ce face obiectul contestatiei, se retin urmatoarele:

Baza de calcul a accesoriilor o constituie deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit aferent anilor 2008-2009.

Din anexele la Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate rezulta ca Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a calculat pentru perioadele 18.03.2008-31.12.2008, 31.12.2012-31.12.2014 si 01.01.2016-11.05.2016, obligatii de plata accesorii in suma de x lei aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, obligatia de plata principala fiind individualizata prin deciziile de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit pe venit nr. x/2008, nr. x/2009, nr. x/2010, nr. x/2011 si nr. x/2012.

Din situatiile analitice debite plati solduri aferente anilor 2008 - 2015 rezulta faptul ca domnul .X. nu a efectuat nicio plata in contul 55 "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor."

De asemenea, din dosarul cauzei, reiese ca debitele din evidenta fiscala au fost generate de inregistrarea contractului de inchiriere nr. x/2008 incheiat pe perioada 09.02.2008-09.02.2010 pentru care contribuabilul datora plati anticipate cu titlu de impozit.

Astfel pentru neachitarea obligatiilor de plata in contul impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor au fost calculate prin deciziile contestate accesorii in suma de x lei.

Avand in vedere faptul ca, dosarul contestatiei nu a fost constituit conform prevederilor legale, prin adresa nr. X/2017, Serviciul solutionare contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti a solicitat organului emitent al actului fiscal, sa procedeze la completarea dosarului cu precizari concrete si detaliate privind intreruperea termenului de prescriptie a obligatiilor fiscale accesorii aferente debitelor stabilite prin deciziile de impunere referitoare la obligatiile de plati anticipate cu titlu de impozit pentru anii 2008-2010, precizari privind necomunicarea deciziilor de impunere in conditiile legii, cat si dovada de comunicare a deciziilor contestate.

Prin adresa nr. X/2017, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov ne transmite dovada de comunicare prin posta a adresei nr. X/2011 prin care contribuabilul a fost informat cu privire la debitul restant existent in evidenta fiscala in suma de x lei, fara ca aceasta sa poarte semnatura de primire a contribuabilului.

Tot prin adresa nr. X/2017, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov ne transmite situatiile analitice debite plati solduri pentru anii 2008-2017 solicitate.

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta ca, organul fiscal nu face dovada respectării procedurii de comunicare în conformitate cu prevederile art. 44 din Codul de procedură fiscală pentru Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate nr. x/2009, nr. x/2009, nr. x/2009 si nr. x/2009 si nici pentru deciziile de impunere pentru plati anticipate nr. x/2008 si nr. x/2009, anexand la dosarul cauzei

numai anunturile colective din datele de x/2013 si x/2014 fara a face dovada comunicarii prin posta cu plicurile retur si nici dovada comunicarii actelor de executare cu care sa faca dovada intreruperii prescriptiei (somatii de plata si titluri executorii care cuprind debitele stabilite prin deciziile de impunere privind plati anticipate cu titlu de impozit pentru veniturile din cedarea folosintei bunurilor, respectiv nr. x/2008, nr. x/2009, nr. x/2010, nr. x/2011 si nr. x/2012 si constituie baza de calcul pentru accesoriile contestate).

Astfel, din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca procedura de comunicare a fost viciata.

Avand in vedere ca pe baza documentelor aflate la dosarul cauzei, Serviciul Solutionare Contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P.Bucuresti nu se poate pronunta asupra legalitatii calcului de accesorii, intrucat nu rezulta daca a intervenit suspendarea, respectiv intreruperea cursului prescriptiei, **daca actele de executare au fost comunicate prin respectarea procedurii**, urmeaza a se desfiinta urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009,

pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor.

Totodata urmeaza a se desfiinta in parte urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2013;
- nr. x/2014;
- nr. x/2016,

pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor calculate asupra Deciziilor de impunere pentru plati anticipate nr. x/2008 si nr. x/2009, a caror procedura de comunicare a fost viciata.

Potrivit **art. 7** alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“(3) Organul fiscal este îndreptătit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Prin aplicarea prevederilor **art. 279** alin. (3) si alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial, actul administrativ atacat în situatia în care din documentele existente la dosar si în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situatia de fapt în cauza dedusă solutionării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent si de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desfiintat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de solutionare a contestatiei. Pentru un tip de creanță fiscală si pentru o perioadă supusă impozitării desfiintarea actului administrativ fiscal se poate pronunta o singură dată.

(4) Solutia de desfiintare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a pronuntat solutia de desfiintare.”

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct.11.4 si pct.11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr.3741/2015, care precizeaza:

"11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat."

Tinand seama de cele mentionate anterior,organele fiscale vor proceda la reanalizarea obligatiilor de plata accesorii stabilite prin deciziile atacate, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, precum si de cele retinute prin prezenta.

2. Referitor la accesoriile aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au calculat corect și legal accesoriile în suma de x lei în condițiile în care contribuabilul are obligația efectuării plăților anticipate cu titlu de impozit începând cu data comunicării de către organul fiscal a deciziei de impunere, iar acesta nu face dovada achitării la termen a obligațiilor de plată stabilite în sarcina sa.

In fapt, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a stabilit in sarcina domnului .X. suma de x lei reprezentand obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor stabilite prin urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2013;

- nr. x/2014;
- nr. x/2016.

In drept, potrivit art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120-(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

“Art. 120¹-(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(...)

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Incepand cu data de 01.01.2016 aplicabile sunt prevederile art. 173 alin. (1) si alin. (2), art. 174 alin. (1) si art. 176 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”

“Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite decizii de impunere pentru plăți anticipate pe baza venitului anual estimat de către contribuabil, iar contribuabilii care realizează venituri din cedare folosință sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit. Accesoriile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, în situația în care suma datorată în contul acestui debit a fost stabilită prin decizie emisă de organul fiscal, opozabilă plătitorului din momentul comunicării sau la o data ulterioară acesteia, iar contribuabilul are obligația de a

achita în cursul anului plățile anticipate cu titlu de impozit în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Pentru neachitarea obligațiilor fiscale se calculează dobânzi pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului scadent până la data stingerii sumei datorate și se sting în ordinea vechimii, iar penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și a prevederilor legale mai sus prezentate rezulta următoarele:

Contestatarul a înregistrat la A.J.F.P. Ilfov contractul de închiriere nr. X/2011 pentru perioada 16.06.2011-13.01.2012.

Urmare prelucrării declarațiilor s-au emis decizii de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, astfel:

- nr. x/2008;
- nr. x/2009;
- nr. x/2010;
- nr. x/2011;
- nr. x/2012.

Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit nr. x/2011 a fost anulată din evidentele fiscale prin emiterea deciziei de impunere rectificativă nr. x/2011.

Din situația analitică debite plăți solduri pentru anii 2008-2015 reiese că domnul .X. nu a efectuat nicio plată în contul 55 "Impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Totodată, se reține că Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit nr. x/2010 a fost comunicată contestatarului prin poșta cu confirmare de primire la data de 03.03.2010, iar Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit nr. x/2012 a fost comunicată contestatarului prin poșta cu confirmare de primire la data de 20.02.2012.

În concluzie, se reține că organul fiscal a calculat corect accesoriile în suma de x lei aferente impozitului pe venituri din cedarea folosinței bunurilor, urmând a se respinge în parte ca neîntemeiată contestația împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/2013, nr. x/2014 și nr. x/2016 pentru această sumă, întrucât nu a efectuat plățile la termenele scadente.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 43 alin (1), art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 131, art.132, art. 133, art. 231, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, republicat, și art. 7 alin. (3), art. 173, art. 176 și art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.4 și pct.11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015

DECIDE:

1. Desfiinteaza urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009;
- nr. x/2009,

emise de Administratia Judeteană a Finantelor Publice Ilfov pentru contribuabilul **.X.** cu privire la **accesoriile** aferente cod 55 "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" in suma de **x lei**, urmand ca organele fiscale competente sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilului, tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie;

2. Desfiinteaza in parte urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2013;
- nr. x/2014;
- nr. x/2016,

emise de Administratia Judeteană a Finantelor Publice Ilfov pentru contribuabilul **.X.** cu privire la **accesoriile** aferente cod 55 "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" in suma de **x lei**, urmand ca organele fiscale competente sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilului, tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie;

3. Respinge in parte ca neintemeiată, contestația formulată de domnul **.X.** impotriva urmatoarelor Deciziil referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2013;
- nr. x/2014;
- nr. x/2016,

emise de Administratia Judeteană a Finantelor Publice Ilfov pentru suma de **x lei** reprezentând **accesorii** aferente impozitului pe venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti sau Tribunalul Ilfov.